

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/328/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519200304
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7519200304.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členov senátu JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a JUDr. Jána Slobodníka v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného Mgr. Michaelou Cmorejovou, proti žalovanému D. F., X.. XX.X.XXXX, J. XX, zastúpeného JUDr. Tatianou Vorobelovou, advokátkou Košice, Bajzova 2, o zaplatenie 4 847,97 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 10Csp/23/2019 - 71 zo 16. mája 2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch I., II. a IV.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice - okolie (ďalej len súd) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 4 847,97 € spolu s 10,9% ročným úrokom od 21.12.2018 až do 17.6.2024, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z úveru v sume 186,76 € a úrok z omeškania v sume 2,54 € a naďalej úrok z omeškania vo výške 5% z nezaplatenej istiny 4847,97 € od 21.12.2018 až do zaplatenia a z nezaplatených úrokov 186,76 € od 21.12.2018 až do zaplatenia a istinu 4,62 €, všetko to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, IV. žalobca má nárok na náhradu 100% trov konania proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

2.V odôvodnení rozsudku o. i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril, aké dokazovanie vo veci vykonal a ustálil skutkový a právny záver, že obsahom úverovej zmluvy nie je výslovná dohoda zmluvných strán ohľadom doby, do ktorej je žalovaný ako spotrebiteľ povinný uhrádzať úroky z poskytnutého úveru. Žalobcovi teda patria úroky z úveru len do doby pôvodne dohodnutej konečnej splatnosti úverovej zmluvy, t.j. 17.6.2024, do ktorej by mu boli patrili, ak by žalovaný plnil svoje povinnosti v súvislosti s touto úverovou zmluvou riadne a včas. Na ustanovenia všeobecných zmluvných podmienok neprihliadal, nakoľko tieto neboli individuálne dojednané a podpísané žalovaným. Pokiaľ by došlo k ukončeniu zmluvy podľa dohody k 17.6.2024, žalobca by mohol aj po tomto dátume žiadať úroky z úveru, pričom už sú súčasťou požadovanej istiny ako tzv. celkové náklady úveru, a teda žalobca ich nemá právo ďalej úročiť, v tomto prípade by išlo o tzv. anatocizmus - branie úrokov z úrokov čo je zakázané. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania nakoľko bol žalobca neúspešný len v nepatrnej časti.

3.Proti výroku I., II. a IV. rozhodnutia podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), f) a h) a navrhol, aby odvolací súd podľa § 388 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zmenil tak, že určuje, že úver poskytnutý žalobcom 21.6.2017 vo

výške 6 000 € je bezúročný a bezodplatný, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 3 488,40 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania v pomere k úspechu vo veci, alternatívne navrhol zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci na súd prvej inštancie. Napadnutý rozsudok považoval po stránke vecnej i právnej za nesprávny a teda za nezákonný, pretože súd sa bližšie nezaoberal tým, či zmluva o úvere je v súlade so zákonnými ustanoveniami zák. č. 129/2010 Z.z. zákon o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), nekonkretizoval z čoho pozostáva odplata a neposudzoval jej platnosť, či neplatnosť z hľadiska obsahových náležitostí so zameraním na výšku RPMN. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Považoval nesprávne doručovanie na adresu trvalého pobytu, pretože na tejto adrese sa zdržiava len niekedy, je zamestnaný a býva v Martine, zásielky z tohto dôvodu nepreberal. Tvrdenie žalobcu, že mu bol poskytnutý úver vo výške 6 000 €, ktorý vyčerpal, je pravdivé, ako aj to, že úver prestal splácať. Zmluvu o úvere č. 321299 uzatvoril so žalobcom 21.6.2016 a peňažné prostriedky vo výške 6 000 € vyčerpal. Poskytnutý úver a úroky sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom mal splatiť do 17.6.2024. Pravidelnými mesačnými splátkami po 94,29 € (niekedy menej) úver splácal do 7.9.2018. Ani na výzvu žalobcu splátky úveru neplatil, preto žalobca určil, resp. vyhlásil predčasnú splatnosť úveru 20.12.2018. Do toho dátumu celkovo zaplatil žalobcovi na vrátenie úveru sumu 3428,34 €, ako uvádza žalobca na úrokoch zaplatil 2 511,60 € a na istinu zaplatil 1152,03 €, na poistenie zaplatil 60,06 €, aj keď nebolo dohodnuté a ani povinné. Vychádzal z podkladov žalobcu, ktoré predložil súdu so žalobou. Hlavný záväzkový vzťah skončil 20.12.2018, preto od tohto dňa nemôže žalobca od neho požadovať úroky ako odmenu za požičanie peňazí, môže požadovať úrok z omeškania. Výrok súdu o tom, že je povinný zaplatiť istinu 4 847,97 € spolu s 10,9% ročným úrokom od 21.12.2018 až do 17.6.2024 je v rozpore s citovaným právnym názorom i zákonnými ustanoveniami a teda je nezákonný. Žalobca značne skreslil výšku RPMN, ktorá mala byť vzhľadom na uzatvorenú zmluvu o úvere vyššia ako je uvádza žalobca v zmluve o úvere v percentuálnom vyjadrení. Ak RPMN nie je uvedená v zmluve alebo je v zmluve uvedená nižšia hodnota PRMN než je v skutočnosti pôžičke alebo úveru prislúcha, považuje sa takto poskytnutá pôžička alebo úver za bezúročný a bezodplatný. Spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bezodplatný aj v prípade, ak hodnota PRMN prevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty. 4.K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca a poukázal na to, že pokiaľ žalovaný namieta nesprávne doručovanie, z jeho strany nedošlo k žiadnemu pochybeniu. Mal za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Tiež trval na tom, že výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve je správny a v súlade so zákonom. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť je v zmluve uvedená správne a zodpovedá násobku počtu splátok (96) a výšky splátok (94,29 €) a súčtu s jednorazovým poplatkom za poskytnutie úveru (300€), t.j. 9 351,84 € (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom). V súlade s §2 ods. g) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého poistenie sa zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poistnú zmluvu uzavrieť poukázal žalobca na skutočnosť, že z viacerých ustanovení zmluvnej dokumentácie nepriamo vyplýva, že úverovú zmluvu bolo možné bez akýchkoľvek dôsledkov na jej podmienky uzatvoriť aj bez uzatvorenia poistenia a uzatvorené poistenie bolo možné tiež kedykoľvek zo strany žalovaného zrušiť. Anuitná splátka bola v zmluve určená vo výške 94,29 € zahŕňajúca splácanie iba príslušnej časti istiny i úroku mesačne a zvyšok 2,31 € tvorí splátka poistného. 5.K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný a uviedol, že žalobca vo vyjadrení k odvolaniu neuvádza nové skutočnosti a nepredkladá súdu nové dôkazy, na ktoré by mal žalovaný zásadným spôsobom reagovať. Zosplatnením sa neurčuje „nový termín splatnosti úveru“, dlžník stráca výhodu splátok a je povinný úver vrátiť a za dobu omeškania zaplatiť úrok z omeškania a nie úrok ako odmenu za požičanie peňazí, pretože ten platí dlžník do splatnosti úveru. Veriteľ sa cíti ukrátený, pretože dlžník naďalej disponuje jeho peniazmi, ale dlžník platí úroky z omeškania, čo je nepaušalizovaná náhrada škody, škoda veriteľovi sa kryje úrokom z omeškania. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. 6.Na vyjadrenie reagoval žalobca, keď poukázal na to, že z obsahu úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva, že bola uzavretá nielen podľa Obchodného zákonníka, ale aj podľa Občianskeho zákonníka a podľa ZoSÚ, ako osobitného právneho predpisu, preto spĺňa všetky v ňom uvedené zvláštne požiadavky, aby bola zmluvou platnou. Poukázal tiež na zásadu uvedenú v čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, ktorú citoval. V ostatnom zotrval na svojich doterajších vyjadreniach v uvedenej právnej veci. 7.Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len "CSP") prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods.1,2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích

dôvodov v zmysle § 365 ods.1 písm. b/, f/ a h/ CSP a rozsudok vo výrokoch napadnutých odvolaním potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vecne správny, na čom nič nemení ani odvolanie.

8.Rozsudok, vo výroku III., nebol odvolaním napadnutý a tento výrok nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1,3 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

9.K námietke žalovaného o nesprávnom doručovaní na adresu trvalého pobytu v zmysle § 365 ods.1 písm. b) CSP odvolací súd uvádza, že žalovaný 27.3.2019 v mieste trvalého pobytu okrem žaloby prevzal aj poučenie, v znení: „Máte možnosť uviesť adresu, na ktorú Vám budú doručované písomnosti.“ Žalovaný inú adresu neuviedol a až do iniciovania odvolacieho konania žiadnu procesnú aktivitu v spore nepreukázal, preto túto odvoláciu námietku konajúci súd považoval za neopodstatnenú.

10.Podľa § 11 ods.1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1; b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p); c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa 1) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

11.K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods.1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

12.K odvolacej námietke žalovaného vyplývajúcej z nepriznania zmluvných úrokov po zosplatnení úveru, odvolací súd poukazuje na potrebu posudzovania konkrétnej dohody strán sporu, nakoľko pokiaľ v spotrebiteľskej zmluve je dohodnuté platenie zmluvných úrokov až do konečnej splatnosti úveru (ako je to v prejednávanej prípad), resp. do doby vrátenia úveru (viď aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/346/2017), nemožno bez ďalšieho, teda bez ohľadu na existujúcu dohodu, nepriznať úrok po zosplatnení, okrem prípadov, že takéto zmluvné dojednania sú neplatné, čo však je vždy vecou posúdenia konkrétnych skutkových okolností.

13.Z § 503 zák. č. 513/1991 Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) bez ďalšieho nie je možné uzavrieť, že úrok patrí len do splatnosti úveru, keďže toto ustanovenie upravuje otázku splatnosti úrokov pre prípad, že si ju zmluvné strany nedohodli inak, nie otázku doby trvania povinnosti platiť úroky. Doba trvania povinnosti platiť úroky je upravená len určením jej začiatku v § 502 ObZ a koniec doby je ponechaný na vôľu zmluvných strán.

14.Odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach pod sp.zn. 3Co/210/2018 z 9. mája 2019 a 6Co/167/2018 s odkazom na skutočnosť, že platenie dohodnutých úrokov z úveru nemusí byť upravené priamo v texte zmluvy ale postačuje, ak je uvedené v obchodných podmienkach, na ktoré zmluva ale musí výslovne odkazovať, pričom zmluva musí byť podpísaná a všeobecné obchodné podmienky musia byť spotrebiteľovi pri podpise zmluvy známe, alebo sú k návrhu zmluvy priložené, a to v okamžiku akceptácie zmluvy s tým, že obchodné podmienky sa stávajú súčasťou uzavretej zmluvy, ak sú v rámci zmluvného dojednania vyhlásené za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané s tým, že musia byť dojednané v súlade so zákonom (viď rozsudok Súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. I.ÚS3512/11 z 11.11.2013, čo sa týka dojednaní obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach).

15.V prejednávanej prípad je preukázané, že splatnosť úveru bola stanovená na 17.6.2024, pričom súd neprihliadal na ustanovenia všeobecných zmluvných podmienok, nakoľko tieto neboli individuálne dojednané a podpísané so žalovaným, s čím sa odvolací stotožňuje.

16. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o splátkovom úvere je v zmysle § 9 ods.2 písm. h) ZoSÚ ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), absencia ktorej má za následok to, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. To, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Uvedenie nesprávneho údaja RPMN je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá § 11 ods.1 ZoSÚ, ktorý ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia tejto faktickej nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel čo najlepšie posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy.

17. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že RPMN úveru bola uvedená nesprávne v neprospech žalovaného. Na preukázanie tvrdenej skutočnosti neuviedol konkrétny výpočet RPMN úveru, z ktorého by bolo zrejmé, že RPMN bola vypočítaná nesprávne. Po prepočítaní RPMN úveru odvolacím súdom (zdroj www.fininfo.sk) bolo zistené, že pri rešpektovaní dátumu uzavretia úverovej zmluvy z 21.6.2016, výšky poskytnutého úveru v sume 6000,- € so splatnosťou 96 mesiacov v mesačných splátkach po 94,29 €, RPMN úveru predstavovala 13,14 %, čo je ešte menej oproti RPMN uvedenej v úverovej zmluve vo výške od 13,33 %. RPMN uvedená v úverovej zmluve nemohla byť určená v neprospech žalovaného, preto súd nemohol považovať úver za bezúročný a bezodplatný. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že aj poistenie úveru dojednané v úverovej zmluve považoval za platné hoci sa jednalo o predformulovaný text, žalovanému nebránilo žiadne skutočnosti poistenie odmietnuť, čo mohol vyjadriť v žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru. Keďže tak neurobil, poistenie úveru akceptoval. Vyjadril sa, že zmluvu o úvere si prečítal a vedel, za akých podmienok má úver splácať. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozhodol tak, ako je vyslovené vo výrokovej časti rozsudku.

18. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu bola priznaná plná náhrada odvolacích trov, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

23. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).